

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Mgr. Robert Hynek,**
se sídlem Vodičkova 30, 110 00 Praha 1,
správce konkursní podstaty úpadce SPORT – TRADING spol. s r. o.,
v likvidaci
zastoupený advokátem JUDr. Františkem Hrudkou
sídlím Na dlouhém lánu 41, Praha 6

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2017, čj. ZKI PR-O-95/680/2017-6,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, ze dne 11. 7. 2017, č. j. OR-541/2017-101. V něm prvostupňový orgán (dále také „katastrální úřad“) nevyhověl žalobcovu nesouhlasu s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, neboť dospěl k závěru, že se nejedná o chybu ve smyslu ustanovení § 36 katastrálního zákona.
2. Žalobce nejprve rekapituloval, že do soupisu konkursní podstaty úpadce jsou zapsány níže uvedené pozemky zapsané na listu vlastnictví č. 2265 pro katastrální území Libeň u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha:
 - č. parc. 2096 - orná půda, o výměře 3.969 m²,
 - č. parc. 2097/1 - zahrada, o výměře 19.869 m²,
 - č. parc. 2097/2 - ostatní plocha, o výměře 2.368 m²,
 - č. parc. 2097/3 - zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 264 m²,
 - č. parc. 2097/4 - zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 268 m²,
 - č. parc. 2097/7 - zahrada, o výměře 3.611 m²,
 - č. parc. 2097/14 - zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 6.442 m²,vše katastrální území Libeň (dále také „předmětné pozemky“).
3. Žalobce dále tvrdil, že v důsledku změny výměr obnovou operátu byly sloučeny pozemky č. parc. 2097/3 a č. parc. 2097/14, sloučený pozemek je nadále zapsán jako pozemek č. parc. 2097/14, k.ú. Libeň, a dále se změnily výměry jednotlivých pozemků. Údaj o zápisu předmětných pozemků do soupisu konkursní podstaty je rovněž zapsán v katastru nemovitostí.
4. Na základě zápisu v katastru nemovitostí, provedeném v řízení vedeném pod č. j. Z-l 0014/2017- 101 (po zahájení řízení o opravu chybného údaje katastru nemovitostí) byl výše uvedený pozemek č. parc. 2097/14 o výměře 6.442 m² rozdělen jednak na zastavěný pozemek č. parc. 2097/14 - zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č. p. 2340, část obce Libeň, a jednak na pozemek č. parc. 2097/15 - ostatní plocha, o výměře 6.436 m². Ačkoliv jsou předmětné pozemky zapsány v soupisu majetkové podstaty úpadce, není úpadce jejich vlastníkem, tím je společnost Českomoravská agrární společnost, s.r.o., rovněž tato společnost je v konkursu.
5. Problematická je podle žalobce pouze jedna stavba, a to stavba č.p. 2340, část obce Libeň. k. ú. Libeň, která se podle názoru žalobce i správkyně konkursní podstaty společnosti Českomoravská agrární společnost s. r. o. vždy nacházela pouze na pozemku o výměře cca 260 m², tj. pouze na původním pozemku parc. č. 2097/3 o výměře 264 m², resp. pozemku parc. č. 2097/14 o výměře 267 m², a pouze takto měla být stavba také zapsána a evidována v katastru nemovitostí. Údaj o tom, že se stavba č. p. 2340 nacházela a byla evidována na původním pozemku parc. č. 2097/14 o výměře 6.442 m², resp. pozemku parc. č. 2097/14 o výměře 6.436 m², byl vždy nesprávný.

6. Nápravy závadného stavu, resp. nesprávného záznamu stavby v katastru nemovitostí, jak je již uvedeno výše, se domáhala správkyně konkursní podstaty společnosti ČAS, jednak určovací žalobou podanou k Obvodnímu soudu pro Prahu 9 a návrhem na opravu údaje katastru podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, podanou Katastrálnímu úřadu pro hlavní město Prahu. Obvodní soud pro Prahu 9 žalobu v řízení vedeném pod sp. zn. 67 C 28/2011 zamítl z důvodu neexistence naléhavého právního zájmu na požadovaném určení. Tento závěr byl posléze potvrzen odvolací instancí. Nejvyšší soud České republiky rozsudkem ze dne 24.2.2015, č.j. 22 Cdo 251/2013-103, ve znění opravného usnesení ze dne 1. 7. 2015, č.j. 22 Cdo 251/203-110, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze. Dospěl k závěru, že na pozemku parc. č. 2097/14 se nachází škvárové hřiště, jež je součástí tohoto pozemku a nemůže tak tvořit součást stavby č. p. 2340 evidované na parc. č. 2097/3 a 2097/14 v k. ú. Libeň. Protože je žalobkyně - společnost ČAS vlastníkem pozemku č. parc. 2097/14. k. ú. Libeň, je též vlastníkem škvárového hřiště, které je součástí předmětného pozemku.
7. Žalobce dále uvedl, že konkursní správkyně společnosti ČAS současně zahájila u Katastrálního úřadu pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha dále řízení pod č. j. OR-1835/2008-101 k provedení opravy údajů v katastru. Návrh byl však katastrálním úřadem zamítnut. Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze pod č.j. ZKI-O-44/390/2010/Ho rozhodl o odvolání dne 28. 6. 2010 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí Katastrálního úřadu ze dne 9. 3. 2010, č.j. OR-1835/2008-101, potvrdil. Správkyně konkursní podstaty společnosti ČAS se poté bránila správní žalobou. Soudní řízení bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod č. j. 10 A 216/2010. Městský soud v Praze vydal dne 17. 7. 2013 rozsudek č. j. 10 A 216/2010-64, kterým rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 28. 6. 2010, sp. zn. ZKI-O-44/390/2010/Iío zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že napadené rozhodnutí nemá dostatečnou oporu v podkladech ve spise, resp. dílem je s nimi v rozporu. Uvedený rozsudek Městského soudu v Praze byl pak dále podle žalobce na základě kasační stížnosti společnosti Český holding zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22.5.2014, č.j. 7 As 93/2013-37, avšak z důvodů procesních - nedostatku aktivní legitimace JUDr. Jarmily Veselé jako správkyně konkursní podstaty společnosti Českomoravská agrární společnost s.r.o.
8. Žalobce dále uvedl, že dne 3. 2. 2017 podal Katastrálnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha, návrh na opravu chybného údaje katastru nemovitostí, kterým se domáhal opravy chybného údaje v katastrálním operátu tak, že jej navrátí do původního stavu ke dni před provedením záznamu č. Z-69484/2008-101, tj. že budova č. p. 2340, část obce Libeň, bude nadále evidována na (původním) pozemku č. parc. 2097/3 o výměře 264 m², k. ú. Libeň, a (původní) pozemek č. parc. 2097/2 o výměře 8.810 m², k. ú. Libeň, bude evidován jako nezastavěný budovou č. p. 2340, s druhem pozemku „ostatní plocha“ a způsobem využití sportoviště a rekreační plocha. Katastrální úřad vydal dne 11.7.2017 rozhodnutí č.j. OR-541/2017-101, kterým rozhodl podle ustanovení § 36 odst. 4 katastrálního zákona tak, že nesouhlasu s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, který podal dne 9.6.2017 žalobce jako navrhovatel, se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu ve smyslu ust. § 36 katastrálního zákona. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal.

9. Žalovaný o odvolání rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím označeným shora. Žalovaný ve svém rozhodnutí zdůraznil, že žádnému z katastrálních orgánů nepřísluší přezkoumávat, zpochybňovat či dokonce měnit stanoviska vydaná příslušným odborným orgánem státní správy a pro účely zápisů v katastru nemovitostí je rozhodné, že stavební úřad potvrdil, že **předmětná budova č.p. 2340 se nachází na pozemcích parc. č. 2097/3 a 2097/14**. Žalobce ovšem zastává názor, že zápis stavby č. p. 2340 na pozemky č. parc. 2097/3 a parc. č. 2097/14, k.ú. Libeň, provedený katastrálním úřadem v řízení vedeném pod čj. Z — 69484/2008, byl nesprávný a v rozporu s právními předpisy. **Na základě tohoto zápisu byla stavba č.p. 2340, část obce Libeň (dosud evidována pouze na jednom pozemku - parcele č. parc. 2097/3 o výměře 264 m²), nově evidována na dvou pozemcích, a to parcele č. parc. 2097/3 o výměře 264 m² a parcele č. parc. 2097/14 o výměře 6.442 m².** Tento zápis provedený katastrálním úřadem záznamem je podle názoru žalobce ve zjevném rozporu s předloženými podklady, které jsou nadto ve vzájemném rozporu, a logicky nenavazuje na dosavadní stav zápisu v katastru. Stavební úřad vydal již dne 29. 5. 2008 potvrzení dle ustanovení § 125 stavebního zákona, ve kterém uvedl, že škvárové fotbalové hřiště na pozemku č. parc. 2097/2 katastrální území Libeň v Praze 9 je podle svého stavebně technického uspořádání určeno k užívání jako sportoviště a je samostatnou stavbou. Další potvrzení stavebního úřadu ze dne 19. 6. 2008, které bylo podkladem pro provedení zápisu stavby č. p. 2340 na pozemky č. parc. 2097/3 a č. parc. 2097/14, k. ú. Libeň naproti tomu potvrzuje, že stavba škvárového fotbalového hřiště tvoří součást stavby č. p. 2340 na parcele č. parc. 2097/3 v k. ú. Libeň, neboť se jedná o soubor objektů stavby a jako stavbu je nutno chápat celý uzavřený sportovní areál. Obě shora uvedená potvrzení stavebního úřadu jsou tak v přímém rozporu. Stavebnímu úřadu nadto vůbec nepřísluší potvrzovat, zda jedna stavba je součástí druhé stavby a nadto uvedený názor odůvodňovat tvrzením, že se jedná o soubor objektů stavby a jako stavbu je nutné chápat celý uzavřený sportovní areál, když takové tvrzení je ryze občanskoprávního charakteru. Žalobce nesouhlasí s tvrzením katastrálního úřadu, že **jeho role při zápisech práv do katastru nemovitostí je pouze „evidenční“**. Proto bylo jeho povinností dosáhnout řádného a bezrozporného vyjádření stavebního úřadu. Katastrální úřad při provedení zápisu záznamem postupoval v rozporu s ustanovením § 8 starého katastrálního zákona.
10. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Namítl, že žalobce se domáhal návratu stavu zápisu na listu vlastnictví č. 2265 pro k. ú. Libeň ke dni před provedením záznamu č. Z-69484/2008 - 101, tj. tak aby budova č. p. 2340 byla evidována na původním pozemku parc. č. 2097/3 o výměře 264 m² a původní pozemek parc. č. 2097/2 o výměře 8810 m² byl evidován jako nezastavěný touto budovou s druhem pozemku „ostatní plocha“, způsob využití „sportoviště a rekreační plocha“. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce ohlásil změnu údajů o pozemcích k zápisu do katastru nemovitostí, která je již v území uskutečněna a vyplývá z geometrického plánu č. 4085-2014497/2015 a z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16Co 164/2012 - 120. Ke dni 8. 3. 2017 katastrální úřad tyto změny zapsal. Stav zápisu v katastru nemovitostí je proto podle žalovaného v souladu s požadavky žalobce. Budova č. p. 2340 je nově evidována pouze na (nově přechíslovaném) pozemku parc. č. 2097/14 o výměře 267 m². Rozdíl oproti původní výměře je způsoben pouze novým určením výměr parcel při přepracování analogové katastrální mapy do digitální podoby. Původní pozemek parc. č. 2097/2 s výměrou 8810 m² odpovídá svým

polohovým určením současným pozemkům parc. č. 2097/2 (2460 m²) a parc. č. 2097/15 (6436 m²), jež jsou nově vedeny jako nezastavěné. Rovněž zde je rozdíl výměr dán jen přepracováním analogové katastrální mapy do digitální podoby. Žalovaný uvedl, že není zřejmé, proč se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí, když katastrální úřad postupoval v souladu se změnou údajů v katastru, jak je žalobce sám ohlásil. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy.

11. Městský soud v Praze v souladu s ustanovením § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), vyrozuměl osoby, které by mohly být přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech, a to jak vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že by toto rozhodnutí bylo zrušeno. Ve lhůtě stanovené soudem právo osoby zúčastněné na tomto řízení žádá z obeslaných osob neuplatnila.
12. Vzhledem k tomu, že se žádný z účastníků nevyjádřil k výzvě soudu ohledně nařízení ústního jednání, postupoval soud v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci dali svou nečinností najevo, že s tímto postupem soudu souhlasí.
13. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
14. Dne 3. 2. 2017 podal žalobce **návrh na opravu chybného údaje v katastru nemovitostí**. Žádal, aby Katastrální úřad pro hlavní město Prahu (dále také „katastrální úřad“) ve smyslu ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon, opravil záznam č. Z96484/2008-101, který je zřejmým omylem a navrátil tak stav v katastrálním operátu, jaký byl před tímto záznamem. Katastrální úřad však žalobci oznámil, že **opravu neprovede, proti čemuž dne 9. 6. 2017 pak žalobce podal nesouhlas**. O něm katastrální úřad jako správní orgán prvního stupně rozhodl dne 12. 7. 2017, pod č. j. OR-541/2017 – 101, tak, že nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, protože nejde o chybu ve smyslu ustanovení § 36 katastrálního zákona. Na základě shromážděných podkladů prvostupňový orgán dospěl k závěru, že zápisy v katastru nemovitostí jsou v souladu s listinami uloženými ve sbírce listin (zejména doloženého ohlášení č. j. Z 10014/2017). Podmínky pro opravu chyby proto nebyly splněny. V odůvodnění rozhodnutí rekapituloval, že k návrhu společnosti Český holding a. s. podanému společně s geometrickým plánem č. 2484-100/2008 a potvrzením stavebního úřadu (Úřadu městské části Praha 9) ze dne 18. 6. 2008 zapsal, že stavba č. p. 2340 se nachází na pozemcích parc. č. 2097/3 a parc. č. 2097/14. Následně rozhodoval (rozhodnutím č. j. OR 1835/2008 – 101 ze dne 9. 3. 2010) na základě podnětu k šetření tohoto zápisu ve smyslu ustanovení § 8 katastrálního zákona tak, že záznam byl proveden v souladu s platnými právními předpisy a listinami ve sbírce listin. Rozhodnutí bylo potvrzeno odvolacím rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 28. 6. 2010 s tím, že pokud potvrzení stavebního úřadu, na jehož základě byl záznam proveden, obsahuje nesprávnosti, je na žadateli, aby se domáhal nápravy u původce tohoto nedostatku. Odvolací rozhodnutí přezkoumával dále Městský soud v Praze k žalobě správkyně konkursní podstaty úpadce Českomoravské agrární společnosti s. r. o. Rozsudkem ze dne 29. 9. 2014, č. j. 10A 216/2010 – 131, vydaným po zrušení původního rozhodnutí ve věci pod č. j. 10A 216/2010 – 64, žalobu zamítl

s odůvodněním, že žalobkyně nebyla legitimována k zahájení řízení před katastrálním úřadem v předmětné věci. Katastrální úřad dále uvedl, že dne 31. 10. 2013 došlo ke sloučení pozemků parc. č. 2097/3 a parc. č. 2097/14 v jeden pozemek pod parc. č. 2097/14, na němž byla evidována budova č. p. 2340, a to s ohledem na skutečnost, že oba pozemky patřily témuž vlastníkově. Dne 24. 10. 2016 žalobce prvostupňovému orgánu ohlásil změnu údajů k pozemku parc. č. 2097/14 s tím, že nově se podle geometrického plánu vymezuje část tohoto pozemku pod parc. č. 2097/15 s druhem pozemku ostatní plocha a že je tento podle rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16Co 164/2012 – 120 ve vlastnictví Českomoravské agrární společnosti s. r. o. **Na oddělený pozemek parc. č. 2097/14 o nové výměře 267 m² pak podle ohlášení zapsal prvostupňový orgán budovu č. p. 2340.** Protože tento zápis je v souladu s ohlášením žalobce pod č. j. Z 10014/2017 a listinami uloženými ve sbírce listin, neshledal katastrální úřad důvod jej jako chybu opravovat, k žádné chybě nedošlo. Katastrální úřad nemůže obnovit zápis před zápisem řízení č. j. Z69484/2008. **Institut opravy chyby neslouží k odstraňování rozporů mezi skutečným a zapsaným stavem, nýbrž mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu.**

15. Proti rozhodnutí vydanému v prvním stupni podal žalobce dne 26. 7. 2017 odvolání, v němž vznesl obdobné námitky jako v podané žalobě. Zejména namítal, že potvrzení stavebního úřadu ze dne 19. 6. 2008 bylo vydáno v rozporu se stavebním zákonem a současně bylo v obsahovém rozporu s potvrzením ze dne 29. 5. 2008. Dále namítal, že role katastrálního úřadu není toliko evidenční.
16. Dne 12. 10. 2017 rozhodl žalovaný o odvolání žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí nejprve zopakoval, že úloha katastrálního úřadu je evidenční a nemá pravomoc autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech. Oprava chyb v katastrálním operátu je pouze postupem k odstranění rozporů mezi listinami založenými ve sbírce listin a stavem zápisu. Jedná se o faktický správní úkon, kterým nemohou být zakládána, měněna či rušena věcná práva. Oprava v katastrálním operátu tedy následuje jen tehdy, existuje-li v jeho rámci určitý rozpor. Z ustanovení § 36 zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon, plyne, že chybu v evidenci lze odstranit jen v případě tzv. zřejmého omylu. Žalovaný dále popsal podstatný obsah spisu, z něhož učinil následující zjištění. V roce 2008 byl v katastru nemovitostí proveden pod č. j. Z-69484/2008 žalobcem zpochybňovaný zápis, a to na základě žádosti společnosti Český holding, a. s., jehož přílohou byl geometrický plán a dále potvrzení stavebního úřadu ze dne 18. 6. 2008. Žalovaný je přesvědčen, že katastrálním orgánům nepřísluší přezkoumávat správnost či měnit stanoviska vydaná příslušným odborným orgánem státní správy. V dalším odkázal na usnesení Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 295/1995, podle něhož při pochybnosti, zda je věc stavbou a podléhá tak režimu stavebního zákona, je rozhodující stanovisko stavebního úřadu jako odborného orgánu. Na základě předložených listin provedl katastrální úřad zápis v katastru nemovitostí tak, že parcela č. 2097/14 a 2097/3 byly sloučeny v jednu s číslem 2097/14 s výměrou 6442 m². Tyto dvě parcely byly následně v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním analogové katastrální mapy do digitální podoby sloučeny v parcelu č. 2097/14 s výměrou 6707 m². V souvislosti s tím došlo i k onomu určení výměry parcel. Katastrální úřad pak provedl zápis v katastru plně v souladu s následujícím ohlášením žalobce ze dne 20. 10. 2016, a to na základě předloženého geometrického plánu a rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16 Co 164/2012 – 120. Návrhu žalobce, aby byl zápis vrácen do stavu z roku 2008, proto nelze vyhovět.

Původní pozemek parc. č. 2097/2 s výměrou 8810 m² odpovídá svým polohovým určením současným pozemkům parc. č. 2097/2 (2460 m²) a parc. č. 2097/15 (6436 m²), jež jsou nově vedeny jako nezastavěné budovou č.p. 2340, s druhem pozemku „ostatní plocha“, způsobem využití „sportoviště a rekreační plocha“. Rozdíl mezi původními a stávajícími výměrami byl podle žalovaného způsoben toliko přepracováním analogově katastrální mapy do digitální podoby.

17. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po té dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud při posouzení důvodnosti žaloby vyšel z následujících ustanovení právních předpisů.
19. Ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon (dále jen „katastrální zákon“), stanoví, že na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly
 - a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
 - b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
20. Podle ustanovení § 28 odst. 1 katastrálního zákona platí, že pro zápis jiných údajů do katastru se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.
21. Ustanovení § 30 písm. a) vyhlášky č. 357/2013 Sb. katastrální vyhláška (dále jen katastrální vyhláška), stanoví, že ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován.
22. Soud předně připomíná, že žalovaný v předmětné věci rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu, kterým rozhodl o návrhu žalobce na provedení opravy v katastrálním operátu ve smyslu ustanovení § 36 katastrálního zákona. Citované ustanovení upravuje zvláštní procesní postup, jehož účelem je odstranění chyb v katastrálním operátu. Jak plyne z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, řízení o odstranění chyby slouží k nastolení souladu mezi údaji evidovanými a údaji podkladových listin, tj. údaji plynoucími ze sbírky listin (k tomu srov. např. rozsudek ze dne 14. 4. 2016, čj. 9 As 242/2015 – 55, dostupný pod www.nssoud.cz). Ve výkladu tohoto ustanovení panuje shoda, že opravou chybných údajů v katastru nelze zasahovat do nabytých hmotných práv nebo taková deklarovat, neboť zpochybnit zapsané věcné právo k nemovitosti umožňuje zákon toliko cestou civilní určovací žaloby (§ 80 o. s. ř.) podle ustanovení §§ 985 a 986 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1As 102/2017 – 27, dostupný pod www.nssoud.cz). Možnost zasahovat do zapsaného stavu procesními nástroji katastrálního práva by zcela popíral zásadu materiální publicity, stanovenou ustanovením § 984 občanského zákoníku. V řízení zahájeném podle ustanovení § 36 katastrálního zákona je katastrální úřad povinen odstranit chybu vzniklou jednak zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

jednak nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel.

23. Žalobce vznesl žalobní námitku, podle níž je napadené rozhodnutí nezákonné proto, že žalovaný provedl záznam do katastru na základě nesprávného osvědčení Úřadu městské části Praha 9 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 6. 2008, jež bylo současně v rozporu s jeho dříve vydanými osvědčeními. Žalobce má za to, že se v takovém případě jedná o zřejmou nesprávnost, již měl povinnost žalovaný k návrhu žalobce odstranit. Soud však nemohl námitku shledat důvodnou. S odkazem na shora podanou charakteristiku řízení o opravě chyby v katastrálním operátu ve smyslu ustanovení § 36 katastrálního zákona nelze přehlédnout, že na návrh žalobce by byl katastrální úřad povinen takovou chybu odstranit, pokud by tato byla důsledkem zřejmého omylu. Chybu lze přitom interpretovat jako nesoulad mezi stávajícím (nikoli tedy předchozím) stavem zápisu a obsahem podkladových listin uložených ve sbírce. Soud je toho názoru, že návrhu žalobce na opravu chyby, jak jej učinil podáním ze dne 1. 2. 2017, nebylo možné vyhovět již z toho důvodu, že současný stav zápisu se zakládá na ohlášení učiněném žalobcem podle ustanovení § 31 katastrálního zákona a obsah žalobcem rozporovaného osvědčení stavebního úřadu ze dne 19. 6. 2008 nijak neodráží. Označené osvědčení zakládalo zápis předchozí změny, navržené již v roce 2008 společností Český holding, a. s., podle geometrického plánu č. 2484-100/2008. Tento stav zápisu však již byl posléze k návrhu samotného žalobce změněn právě ohlášením ze dne 20. 10. 2016. Jinými slovy, žalobce se v řízení, jež předcházelo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, domáhal opravy již historického, nikoli současného zápisu. Stávající zápis naproti tomu nevykazuje žádné odchylky od listin, na základě nichž byl proveden tj. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2016, č. j. 16Co 164/2012 – 120 a geometrického plánu č. 4085 – 2014497/2015. Z výroku I. posledně citovaného rozsudku plyne, že civilní žalobě na určení vlastnického práva k pozemku č. 2097/14 v katastrálním území Libeň se vyhovuje potud, že společnost Českomoravská agrární společnost s. r. o. je vlastníkem hřiště jakožto součásti tohoto pozemku jako věci v občanskoprávním smyslu, tj. nikoli jako podle předešlého zápisu coby součást stavby budovy č. p. 2340 na pozemcích parc. č. 2097/3 a 2097/14. V souladu s tímto závěrem a geometrickým plánem, jenž podle skutečného stavu zjištěném v terénu nově vyznačil budovu č. p. 2340 toliko na pozemku parc. č. 2097/3, byl zápis proveden. Stávající zápis v katastru, podle něhož je nově budova č. p. 2340 evidována na odlišném pozemku než plocha hřiště, tedy odpovídá právě obsahu listin uvedeným shora.
24. Stran změn výměr parcel je třeba poukázat na ustanovení § 51 katastrálního zákona, podle něhož jsou údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru. Oproti geometrickému určení polohy tedy není výměra parcely závazným údajem katastru. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2017, sp. zn. 1 As 102/2017, dostupný pod www.nssoud.cz). Změnu výměry parcely upravuje § 37 katastrální vyhlášky, podle kterého ke změně výměry parcely dochází též při opravě chyb zobrazení hranice parcely v katastrální mapě a chyb výpočtů výměr parcel (§ 37 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky). Drobné změny výměr, k nimž došlo v souvislosti s digitalizací, do práv vlastníků nijak nezasahují. Ke změnám v geometrickém určení parcel přitom nedošlo, parcely byly v souladu s ustanovením § 36 katastrální vyhlášky toliko

přechíslovány.

25. Nad rámec odůvodnění podaného shora je namíste přisvědčit argumentaci žalovaného v tom směru, že žalobcem tvrzená chyba, jejíž odstranění se v předešlém řízení domáhal, by ani nemohla vzniknout zřejmým omylem, způsobeným příslušnou oprávněnou úřední osobou. Zřejmý omyl ve smyslu ustanovení § 36 katastrálního zákona je neurčitým právním pojmem, jehož podstatou je zejména vada způsobená vinou lidského činitele, typicky chybou v psaní či počtech. Jako zřejmý omyl naopak nelze posuzovat přítomnost rozporu zápisu s objektivní skutečností, pokud je zápis v souladu s podkladovými listinami (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2012, č. j. 5 As 62/2011 - 61 dostupný pod www.nssoud.cz). Pokud katastrální úřad v roce 2008 provedl zápis v souladu (ať již věcně správného nebo nesprávného) s osvědčením stavebního úřadu, nemohl se z povahy věci dopustit zřejmého omylu. Kromě toho platí, že osvědčení je veřejnou listinou, jíž svědčí presumpce správnosti. Proti osvědčení se nelze bránit žádným oprávněným prostředkem, nýbrž důkazem opaku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 344/2016 - 42, dostupný pod www.nssoud.cz). Ochranu před nezákonným osvědčením pak ve správním soudnictví poskytuje institut žaloby proti nezákonnému zásahu ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s. Jiný správní orgán (zde katastrální úřad) ovšem jinak z takového aktu bez dalšího vychází, nebyl-li změněn či odstraněn. Tomuto závěru svědčí právě zásadně evidenční charakter katastru nemovitostí (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016 - 40, dostupný pod www.nssoud.cz). Pokud Městský soud v Praze obdobnou otázku vyřešil v (dnes již zrušeném) žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne sp. zn. 10A 216/2010 - 64 ze dne 17. 7. 2013 odlišně, tj. závěrem, že je bezrozpornost předložených veřejných listin má zkoumat katastrální úřad, nelze než poukázat na neudržitelnost takového názoru vzhledem k tomu, že byl mezitím překonán shora citovanou judikaturou, resp. restriktivním výkladem ustanovení § 36 katastrálního zákona. Se závěry Nejvyššího správního soudu se přitom zdejší soud plně ztotožnil.
26. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a úspěšnému žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol k zaplacení poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetové stránce: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. prosince 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu